

▣ XV AIEJI ▣ **WORLD CONGRESS** ★ **CONGRÈS MONDIAL**

▣ III ESTATAL ▣ **CONGRÉS DE L'EDUCADOR SOCIAL** ★ **CONGRESO DEL EDUCADOR SOCIAL**

BARCELONA - 6-9 JUNY 2001

PUNTS DE TROBADA PER ÀMBITS: ADOLESCENTS

Coordinador, Xavier Manero

AMB EL SUPORT DE:

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

*Barcelona,
la ciutat de les persones*
Ajuntament de Barcelona

Socrates

AMB EL PATROCINI DE:

Els punts treballats en aquest punt de trobada han estat:

- Les "Normatives" / "Normes" imposades regulen la vida social dels "clients". Algunes, la majoria, estan aturades o fetes fa molt temps, això provoca una rebel·lió dels adolescents. Existeix un rebot envers els educadors, doncs ells són els representants de la societat en aquell instant.

Els "clients" que ens arriben al centre/llar/recurs són persones que tenen un dèficit pel que fa a normativa social.

- La societat no ha de marcar la "norma", l'evolució, pot ser un xic lliberal de la societat, no hauria de ficar el límit a la vida quotidiana del recurs.

Dins el recurs existeix, o així hauria de ser, un Reglament de Règim Intern que fixés la vida del i en el recurs.

- Existeix o pot existir un pacte per modificar les Normes. Hauria d'haver uns límits clars. La figura de l'educador ha de treballar aquest canvi establint:
 - Els límits: que caldria clarificar-los i/o pactar-los, podem parlar en aquest punt de si aquests seran fruit d'un procés personal o d'un procés professional.
 - Educant per mitjà de la socialització en el medi: aquí hem de parlar d'objectius, que no sempre podran ser consensuats amb els adolescents.

S'ha de treballar de forma lenta, però sense pausa, hem d'acompanyar l'adolescent a organitzar el seu propi treball educatiu. Nosaltres també hem d'establir criteris en el sentit de fer que siguin objectius èticament assumibles. No hem de treballar el "per què" i si el "per a què".

- Existeix o ha d'existir un límit entre l'educatiu i el personal? No tot hauria d'estar en el reprimir / castigar / educar. Hem de buscar quelcom més que el que veiem i així després poder analitzar-lo.

Quan hem d'acollir (funció materna) o marcar, reprimir (funció paterna)? En el moment que l'educador ho creu adient o quan la norma així ho requereixi?

No tot procés educatiu ha de ser lineal, també existeix el curvilini. S'està treballant així (des d'Euskadi i Catalunya) amb el que podríem anomenar pedagogia de la TENDRESA (ternura), de l'afecte com a vincle per a poder arribar a l'adolescent.

També treballem deixant a l'educador sol amb el seu sentit comú i això, existint una norma per mig, pot crear dubtes i angonya.

- Els “recursos”: centre / llar / escola / Aules taller... L’adolescent ho viu amb agressivitat. La nostra feina passa per alleugerir aquest procés sense, però, que una part surti perdent la seva identitat o el seu espai vital. Hem de fer “llar” com a punt de partida.
- Fins a quin punt seria possible crear recursos educatius paral·lels per aquest tipus d’adolescents? Això els estigmatitzaria (més encara).

Parlem d’una escola poc integradora i aquesta integració encara és més difícil sense haver uns recursos al darrera.

Els educadors no tenim encara el nostre espai a l’escola.

- Parlem de fracàs quan l’adolescent no arriba o falla, però realment no sabem si el que falla són les nostres expectatives personals o professionals.

Quan treballem amb adolescents, com ho fem:

- Treballant el que ell vol.
 - El que volem nosaltres o així ens ve marcat.
 - El que prèviament està consensuat.
- Punts apuntats, però sense temps per treballar-los:
 - Relació amb les escoles.
 - Elaboració de PEIs. (Programa Educatiu Individual).
 - Regulació d’aspectes col·laterals.

Aquest projecte s’ha dut a terme amb el recolzament de la Comunitat Europea.

El contingut d’aquest projecte no reflecteix necessàriament les opinions de la Comunitat Europea, ni implica cap responsabilitat per part seva.